

interque prima hæc opera Basilica Paderbornensis Ecclesiæ perfecta est, & xiv Calend. Novemb. solemini ritu dedicata; collegium Canonicorum tam cleri disciplina, & numero, quam Gymnasio studiorum & patrimonij sacri bonis florentissimum habuit. In quam rem plurimum contulit auctoritas, quam pollebat apud Ludovicum Pium Imperatorem, cui ille non modo consilijs, sed & legationibus inter civilia filiorum bella, ut diximus, fidus adstitit; eratque tum illo inter Saxonie Episcopos, vix aliquis aut sapientia præstantior, aut gratia apud Ludovicum potentior. Eadem post auctoritate valuit apud Lotharium Imper. & Ludovicum Germaniæ Regem, magno dioecesis bono & patrocinio; ut qui ita publicis sese palatinis negotijs permitteret, ut dioecesis, cleri, populi que disciplinam ante omnia haberet. Illo Episcopo dioecesis tribus monasterijs decorata, Corbeiensi, Herivordiensi, & Budecensi; utque Divorum etiam patrocinij eandem præmuniret, D. Liborij, & Landelini corpora ex Gallia in eam intulit. Multis præterea rebus præclarè ad senium gestis memorandus foret, situm Scriptorem suum nactus fuisset: hæc ex Franco-
Brovverus rum annalibus, alijsque petenda fuerunt. Pulcherrima omnium ornamenta fuere, vitae integritas, indefessus labor, modestia, zelus christianæ religionis, liberalitas in egenos, caritas in omnes, quibus eâ sanctimoniae famâ vivus illuxit, quam ab obitu comprobavit.
in fid. illus.
vita D. Mc-
nalph. Nam cùm post annos xxvii Biso Episcopus ejus tumulum aperiret, quibus corpus ejus indutum involutumque erat, adeo integræ sunt
quod scriptor vita D. Menulphi ejus sanctitati adscripsit. Sepultus autem erat in Basilica Paderbornensi, quam ipse absolverat, in qua multò post honorificentius ossa ejus ab Jmado Episcopo
cum ceteris elevata diximus.

ANNA-